

ปัจจัยเชิงเหตุของการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตที่มีต่อทัศนคติทางเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร¹

FACTORS OF BANGKOK ADOLESCENTS' EXPOSURE TO SEXUAL CONTENT ON THE INTERNET AFFECTING THEIR ATTITUDES TOWARD SEX

วีรพงษ์ พวงเล็ก²

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความแตกต่างด้านลักษณะทางประชากรกับการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ต และทัศนคติทางเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร (2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัวและสัมพันธภาพในกลุ่มเพื่อนกับการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ต (3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตในแต่ละประเภทกับทัศนคติทางเพศของวัยรุ่น และ (4) ศึกษาความสามารถของลักษณะทางประชากร สัมพันธภาพ ในครอบครัว สัมพันธภาพในกลุ่มเพื่อน และการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตในการร่วมกันทำนายทัศนคติทางเพศของวัยรุ่น โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ วัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน มีค่าความเชื่อมั่นแบบสอดคล้องภายในของครอนบาค (Cronbach) อยู่ระหว่าง 0.7415 ถึง 0.858 ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นที่มีเพศ รายได้ ระดับการศึกษา สาขาวิชา และผลการเรียน (GPA.) ที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน และวัยรุ่นที่มีเพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา สาขาวิชา ประเภทของสถาบัน และผลการเรียน (GPA.) ที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน อีกทั้งยังพบว่า สัมพันธภาพในครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ต ส่วนสัมพันธภาพในกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางลบกับการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตของวัยรุ่น และความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตในแต่ละประเภท มีความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้ามกับทัศนคติทางเพศ โดยพบว่า ปัจจัยที่สามารถทำนายทัศนคติทางเพศของวัยรุ่น ได้แก่ สัมพันธภาพในครอบครัว ผลการเรียน ประเภทของสถาบันการศึกษา และสัมพันธภาพในกลุ่มเพื่อน โดยสามารถนำมาสร้างเป็นการทำนาย คือ $\hat{y} = 1.425 + 0.536 (\text{สัมพันธภาพในครอบครัว}) + 0.160 (\text{ผลการเรียน}) - 0.137 (\text{ประเภทของสถาบันการศึกษา}) - 0.148 (\text{สัมพันธภาพในกลุ่มเพื่อน})$ ซึ่งสามารถร่วมกันทำนายสมการได้ร้อยละ 34.5 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.588 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การเปิดรับเนื้อหาทางเพศ สื่ออินเทอร์เน็ต ทัศนคติทางเพศ วัยรุ่น

¹ งานวิจัยเรื่องนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยกรุงเทพ

² อาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ E-mail: weerapong.p@bu.ac.th

Abstract

These research objectives are: 1) to study how demographic characteristics different to the sexual content exposure on the internet and the sexual attitude of the Bangkok's adolescents 2) to study how family relationships and friendship relate to the sexual content exposure on the internet of the Bangkok's adolescents 3) to study the quantity of the sexual content exposure on the internet relate to the sexual attitude of the Bangkok's adolescents and 4) to predict how the capability of these independent variables (demographic characteristics, family relationships, friendship and the sexual content exposure on the internet) impact on the sexual attitude of the Bangkok's adolescents. The sample of this research is the 400 adolescents in Bangkok. The reliability test by Cornbrash's Alpha Coefficient method ranges from 0.7415 to 0.858.

The results of the research show that the Bangkok's adolescents who have a different in gender, income, educational level, academic major and Grade Point Average (GPA) will have a different in the sexual content exposure on the internet. In the other hand, the Bangkok's adolescents who have a different in gender, income, educational level, academic major, type of educational institution and Grade Point Average (GPA) will have a different in the sexual attitude. Moreover, the results also show that the family relationship has a positive relationship with the sexual content exposure on the internet but friendship has a negative relationship with the sexual content exposure on the internet. The quantity of the sexual content exposure on the internet has an opposite relationship with the sexual attitude. The independent variables that can predict the sexual attitude of the Bangkok's adolescents are family relationship, Grade Point Average (GPA), type of educational institution and friendship. The regression equation is $\hat{y} = 1.425 + 0.536 (\text{family relationships}) + 0.160 (\text{GPA}) - 0.137 (\text{type of educational institution}) - 0.148 (\text{friendship})$ which can predict the Bangkok's adolescents sexual attitude at 34.5% with a statically significant at the 0.05 level.

Keywords : Exposure to Sexual Content, Internet, Attitudes toward Sex, Adolescents

ความสำคัญและที่มาของปัญหาการวิจัย

อินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่ได้รับความนิยมอย่างรวดเร็ว เนื่องด้วยความสามารถในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในลักษณะสื่อประสม (Multimedia) ทำให้ผู้ใช้รับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างสะดวกและรวดเร็วผ่านบริการต่างๆ อย่างมากมาย ได้แก่ จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Mail) บริการข้อมูลข่าวสาร (User News) การสนทนาออนไลน์ (IRC/Internet Rely Chat) และส่วนบริการค้นหาข้อมูล

World Wide Web (WWW) หรือที่เรียกสั้นๆ ว่า “เว็บ” (Web) ด้วยความสามารถที่พิเศษและใช้งานได้ง่ายและเป็นแหล่งข้อมูลขนาดใหญ่ที่รวบรวมเนื้อหาสาระต่างๆ ออกมาในรูปของเว็บเพจ (Web Page) เป็นศูนย์รวมความคิดเห็นเรื่องต่างๆ จากทุกมุมโลกซึ่งเป็นการสื่อสารในแบบ “Interactivity” (Pavlik, 1995) หรือการสื่อสารสองทางในการแลกเปลี่ยนข่าวสาร โดยจุดเด่นที่สำคัญของอินเทอร์เน็ต คือ “เสรีภาพ” ที่ยังไม่มีหน่วยงานใด

คอยตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาที่ถูกนำเสนอ (Cover Story, 2543) จึงทำให้มีข้อมูลที่ไม่พึงประสงค์ และมีกลุ่มคนบางกลุ่มใช้ประโยชน์ในทางที่ผิดจากสื่ออินเทอร์เน็ตกับเด็กและเยาวชน

วัยรุ่นเป็นวัยที่เปราะบางจากสิ่งเร้าต่างๆ ที่มากระตุ้น โดยเฉพาะเรื่องเพศที่วัยรุ่นมีความต้องการและสนใจตามพัฒนาการ เช่น สนใจเพศตรงข้าม ต้องการมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม ต้องการความอิสระจากบิดามารดา ซึ่งในวัยนี้เด็กวัยรุ่นจะเลิกติดตามบิดามารดาหรือผู้ปกครอง แต่จะยึดติดเพื่อนเป็นหลัก ซึ่งมักมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน (สุชา จันทรธม, 2541) อีกทั้งยังมีพฤติกรรมในการแสวงหาข้อมูลต่างๆ ในสิ่งที่เขาต้องการ ยิ่งในยุคสังคมที่เจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทางการสื่อสาร ทำให้วัยรุ่นมีการแสวงหาข้อมูลต่างๆ ได้ง่ายมากขึ้น ซึ่งย่อมส่งผลต่อทัศนคติและค่านิยมของวัยรุ่น เพราะเด็กวัยรุ่นที่ได้รับรู้เรื่องราวทางเพศ ทำให้วัยรุ่นมีโอกาสที่จะเลียนแบบพฤติกรรมในสิ่งที่รับรู้มาได้ (จริญญา นิลแพทย์, 2541)

สิ่งที่น่าห่วง คือ มีวัยรุ่นจำนวนไม่น้อยที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ มักตกเป็นเหยื่อของการใช้อินเทอร์เน็ตผิดประเภท นั่นคือการบริโภคสื่อลามกหรือเนื้อหาทางเพศบนอินเทอร์เน็ต ซึ่งปัจจุบันสามารถเข้าถึงได้ง่ายและสะดวกในรูปแบบต่างๆ อันได้แก่ เว็บไซต์ลามกที่เต็มไปด้วยเรื่องราวทางเพศที่มีเรื่อบอร์ดให้คนทั่วไปเขียน ซึ่งภายในปรากฏเนื้อหาของเรื่องเล่าทางเพศ (Sex Story) แกลลอรี่หรือห้องแสดงภาพโป๊เปลือย (X Gallery) กระตุ้หาแฟน หาคู่นอนตลอดจนการเสนอขายบริการทางเพศ และการขายสินค้าอุปโภคบริโภคตอบสนองอรรถรสทางเพศ (ชายไทย รักษาชาติ, 2548) นอกจากนี้การติดต่อสื่อสารในสังคมออนไลน์ (Social Network) อย่างเฟซบุ๊ก (Facebook) ที่พบว่าวัยรุ่นไทยนิยมใช้มากเป็นอันดับที่ 23 ของโลกโดยมีจำนวน 3.21 ล้านคน (หน้ากระดาษখনฟ้า: การเติบโตของเฟซบุ๊ก, 2553) และพบว่า ปัจจุบันวัยรุ่นกว่าร้อยละ 90 ใช้เฟซบุ๊ก จึงไม่แปลกที่วัยรุ่นปัจจุบันจะมีความรู้และเชี่ยวชาญในทางเทคโนโลยี แต่สิ่งที่น่าห่วง คือ เรื่องความเหมาะสมของการใช้งานที่พบว่ามีโพสต์ข้อความ

ลามกอนาจาร และขวนมีเพศสัมพันธ์เป็นจำนวนมาก (วศิน บำรุงชีพ, 2552) อีกทั้งคลิปโป๊ลามกที่แพร่ระบาดบนสื่ออินเทอร์เน็ตและสามารถดาวน์โหลดเก็บไว้ดูภายหลังได้ ตลอดจนการสนทนาออนไลน์ (Chat Line) ที่สามารถสนทนาผ่านกล้อง (Web Camera) เห็นภาพเคลื่อนไหวของคู่สนทนาได้ มีการเปิดกล้องโชว์เรื่อร่า การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง และการมีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น (ธนวรรณ แจ่มสุวรรณ, 2543)

สำหรับในประเทศไทยมีเด็กวัยรุ่นจำนวนไม่น้อยที่ใช้สื่ออินเทอร์เน็ต โดยข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้รายงานผลการสำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือนปี 2551 มีจำนวนเด็กและเยาวชนอายุระหว่าง 6-24 ปีในประเทศไทยจำนวน 19,309,537 คน พบว่า มีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตจำนวน 6,768,042 คน คิดเป็นร้อยละ 35.1 โดยกรุงเทพมหานครเป็นจังหวัดที่มีประชากรใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.0 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, 2551) นอกจากนี้ สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ได้ทำการสำรวจ เรื่อง “เด็กไทยใช้อินเทอร์เน็ตหา” พบว่า วัยรุ่นชายร้อยละ 38.8 นัดพบคนรู้จักผ่านอินเทอร์เน็ต ส่วนวัยรุ่นหญิงมีจำนวนร้อยละ 22.4 ขณะที่วัยรุ่นชายร้อยละ 26.6 เคยมีเพศสัมพันธ์กับคนที่รู้จักทางอินเทอร์เน็ต ส่วนวัยรุ่นหญิงมีร้อยละ 8.2 อีกทั้งสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ได้ทำการสำรวจพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของกลุ่มเยาวชน กรณีศึกษาประชาชนทั่วไปอายุระหว่าง 15-24 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า วัยรุ่นชายร้อยละ 20.8 และวัยรุ่นหญิงร้อยละ 12.2 เคยประกาศหาคู่ทางอินเทอร์เน็ต ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนอินเทอร์เน็ต พบว่า เด็กและเยาวชนร้อยละ 53.2 เคยเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนอินเทอร์เน็ต โดยมีผู้ที่เคยได้รับผลกระทบจากการใช้อินเทอร์เน็ต อันดับ 1 คือ การมีพฤติกรรมทางเพศก่อนวัยอันควร จำนวนร้อยละ 39.9 (โพลชี้ใจชายหญิงนิยมเช็กผ่านเน็ต, 2550)

จากตัวเลขดังกล่าวจึงเป็นสิ่งที่น่าห่วงสำหรับวัยรุ่นที่มีโอกาสในการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ต เพราะถ้าพบเนื้อหาในทำนองของความสับสนต่างๆ ในเรื่องทางเพศ เด็กวัยรุ่นก็อาจจะคล้อยตามหรือนำมาปฏิบัติในชีวิตจริงได้ (วันทนี วาสิกะสิน, 2526) เนื่องจากเป็นสื่อที่ยั่วยั่วทางกามารมณ์ และเป็นส่วนหนึ่งที่กระตุ้นให้วัยรุ่นเกิดความอยากรู้ อยากเห็น ตลอดจนมีทัศนคติทางเพศต่างๆ ตามมา ซึ่งหากมีทัศนคติที่ไม่ดีไม่เหมาะสม ย่อมก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมาได้

สิ่งสำคัญที่สามารถช่วยให้วัยรุ่นรอดพ้นจากอันตรายของสื่ออินเทอร์เน็ต นั่นคือ ครอบครัว โดยการให้คำแนะนำ อธิบาย คอยดูแลเอาใจใส่ อยู่ตลอดเวลา ทั้งเรื่องการเรียนรู้ เรื่องส่วนตัว ตลอดจนเรื่องเพศที่เป็นเรื่องสำคัญแห่งการเปลี่ยนแปลงของชีวิตวัยรุ่น ซึ่งงานวิจัยของ วชิรภรณ์ รังสิกุลพิพัฒน์ (2546) พบว่า การสื่อสารที่แตกต่างกันในแต่ละครอบครัว นำมาซึ่งความรู้และทัศนคติในเรื่องเพศที่แตกต่างกันของบุตรหรือผู้อยู่ใต้การปกครอง ถ้าวัยรุ่นได้รับการเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมาก พฤติกรรมการกระทำผิดทางอินเทอร์เน็ตจะมากขึ้น เพราะบิดามารดาไม่ได้ดูแลเอาใจใส่ ทำให้เกิดการกระทำผิดได้ง่ายขึ้น (ช่อผกา กิจเจริญทรัพย์, 2544) อีกทั้งเพื่อนยังมีส่วนสำคัญต่อการเปิดรับเรื่องเพศของวัยรุ่น เนื่องจากในวัยนี้เป็นวัยที่มีความสนิทสนมและให้ความสำคัญกับเพื่อนเป็นอย่างมาก อาจเป็นเพราะวัยที่ใกล้เคียงกัน และอยู่ใกล้ชิดกันมากกว่า ซึ่งงานวิจัยของนพพร พานิชสุข (2522) พบว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อความรู้ในเรื่องเพศของนักเรียนชายมากที่สุด โดยเฉพาะการดูภาพโป๊และเที่ยวโสเภณี เมื่อมีปัญหา นักเรียนชายจะปรึกษาเพื่อนมากกว่าครอบครัว ดังนั้น หากวัยรุ่นมีความสัมพันธ์ภาพกับกลุ่มเพื่อนในทางที่ไม่ดี เพื่อนอาจจะแนะนำชักพาไปในทางที่เสียหายได้ นอกจากนี้งานวิจัยในต่างประเทศที่ศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทัศนคติทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโดยการเรียนวิชาเพศศึกษา (Hoch, 1968) ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงทดลองกับวัยรุ่นชาวอเมริกัน ผลจากการวิจัยพบว่า ทัศนคติทางเพศของกลุ่มตัวอย่างสามารถเปลี่ยนแปลงได้ โดยกลุ่มตัวอย่าง

ที่เรียนวิชาเพศศึกษาในโรงเรียนและได้รับความรู้ในทางที่ถูกต้องสามารถเปลี่ยนแปลงทัศนคติทางเพศจากเดิมไปในทางที่เหมาะสมได้ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้เรียนวิชาเพศศึกษา มีทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศในทางที่ไม่เหมาะสม ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อพฤติกรรม การเรียนและการใช้ชีวิตประจำวันได้ ดังนั้น การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้มุ่งประเด็นไปยังเด็กวัยรุ่นในฐานะที่เป็นผู้รับสาร (Receiver) โดยสนใจศึกษาถึงพฤติกรรมการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ต เนื่องจากงานวิจัยในประเทศไทยที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนอินเทอร์เน็ตพบว่า ยังมีไม่มากนัก จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุและผลของการเปิดรับสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ต ได้แก่ สัมพันธภาพในครอบครัวและสัมพันธภาพในกลุ่มเพื่อน และศึกษาผลกระทบที่มีต่อทัศนคติทางเพศของวัยรุ่น เพื่อเป็นการหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขต่อปัญหาสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตที่มีต่อเด็กวัยรุ่นในประเทศไทยต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความแตกต่างด้านลักษณะทางประชากรกับการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความแตกต่างด้านลักษณะทางประชากรกับทัศนคติทางเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัวและสัมพันธภาพในกลุ่มเพื่อนกับการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตในแต่ละประเภทกับทัศนคติทางเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร
5. เพื่อศึกษาความสามารถของลักษณะทางประชากรสัมพันธ์ภาพในครอบครัว สัมพันธภาพในกลุ่มเพื่อน และการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ต ในการร่วมกันทำนายทัศนคติทางเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานการวิจัย

1. ลักษณะทางประชากรของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร อันได้แก่ เพศ อายุ ลักษณะการพักอาศัย รายได้ ระดับการศึกษา สาขาวิชา ประเภทของสถาบันการศึกษา และเกรดเฉลี่ยที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน
2. ลักษณะทางประชากรของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร อันได้แก่ เพศ อายุ ลักษณะการพักอาศัย รายได้ ระดับการศึกษา สาขาวิชา ประเภทของสถาบันการศึกษา และเกรดเฉลี่ยแตกต่างกันมีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน
3. สัมพันธภาพในครอบครัวของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ต
4. สัมพันธภาพในกลุ่มเพื่อนของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ต
5. การเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางเพศ
6. ลักษณะทางประชากร สัมพันธภาพในครอบครัว สัมพันธภาพในกลุ่มเพื่อน และการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ต สามารถร่วมกันทำนายทัศนคติทางเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครได้

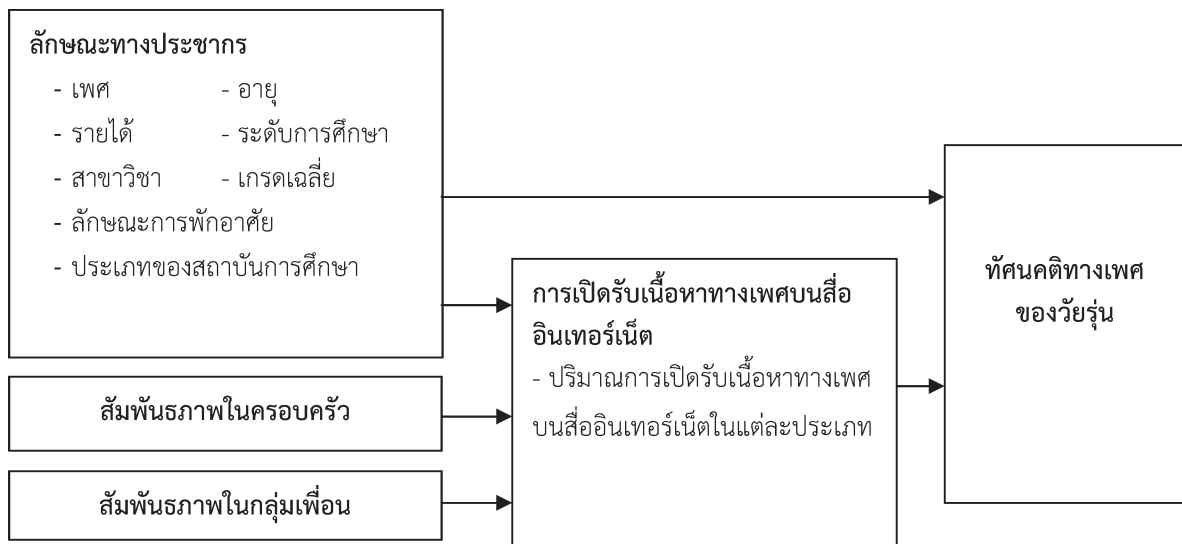
การทบทวนวรรณกรรม

งานวิจัยเรื่องนี้ศึกษาภายใต้แนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีการเปิดรับข่าวสาร (Media Exposure) ที่กล่าวว่า ผู้รับสารพอใจที่จะเลือกรับสื่อที่ตนชอบเพื่อตอบสนองต่อความสนใจของตน (Selective Attention) หลังจากนั้น ผู้รับสารจะเลือกรับรู้ (Selective Perception) ตามประสบการณ์ของแต่ละคน และจะเลือกจดจำ (Selective Retention) เนื้อหาสาระของสารที่สอดคล้องกับความคิดเห็นของตน อันส่งผลไปยัง ความเชื่อ ความคิด ทัศนคติ และพฤติกรรมต่างๆ ได้ (Klapper, 1960) นอกจากนี้ ยังศึกษาภายใต้ทฤษฎีเทคโนโลยีการสื่อสารเป็นตัว

กำหนดที่เทคโนโลยีทางการสื่อสารอย่างอินเทอร์เน็ตเกิดขึ้นจากความต้องการของสังคม และเมื่อเกิดอินเทอร์เน็ตที่เป็นเทคโนโลยีทางการสื่อสารแล้ว ได้ส่งผลกระทบต่อสังคมต่อมา (กาญจนา แก้วเทพ, 2545) อย่างการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตที่ส่งผลกระทบต่อทัศนคติทางเพศของวัยรุ่น และยังคงศึกษาถึงปัจจัยเชิงเหตุของการเปิดรับเนื้อหาทางเพศของอินเทอร์เน็ต อันได้แก่ สัมพันธภาพในครอบครัวภายในแนวคิดของ กุหลาบ รัตนสังธรรม และคณะ (2540) ที่กล่าวถึงการแสดงออกทางด้านพฤติกรรมของสมาชิกในครอบครัว ต่อกันในเรื่องการแสดงบทบาท ความผูกพัน การสนับสนุนของบุคคลในครอบครัว และลักษณะการเลี้ยงดูของบิดามารดาที่แสดงออกมาทั้งทางด้านกายภาพและด้านจิตใจ และสัมพันธภาพในกลุ่มเพื่อนที่กล่าวถึงการแสดงออกทางด้านพฤติกรรมของสมาชิกในกลุ่มเพื่อนที่อยู่ในโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยเดียวกัน ที่มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในเรื่องการแสดงบทบาทระหว่างสมาชิกในกลุ่มเพื่อน ความผูกพัน ความคล้ายคลึงในด้านความคิดเห็นและความขัดแย้งที่แสดงออกมาทั้งทางด้านกายภาพและทางด้านจิตใจ (กิตติกร มีทรัพย์, 2538; ศรีเรือน แก้วกังวาน, 2540) ตลอดจนทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้พบงานวิจัยของฮ็อคซ์ ที่พบว่าทัศนคติทางเพศ สามารถเปลี่ยนแปลงจากเดิมไปในทางที่เหมาะสมได้หากได้รับความรู้ในทางที่ถูกต้อง (Hoch, 1968) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอรอุษา จันทรวิจ (2544) ที่พบว่า การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนในเรื่องเพศ เช่น การอ่านการ์ตูนโป๊ การชมภาพยนตร์ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ การดูอินเทอร์เน็ตในเว็บไซต์ที่มีเรื่องปลุกเร้าอารมณ์เพศ เป็นต้น เป็นปัจจัยเสริมให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของดวงหทัย นุ่มนวน (2546) ที่พบว่า สื่อมีอิทธิพลต่อทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศ เนื่องจากสื่อสามารถกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ ความต้องการทางเพศทำให้ทราบเทคนิค และข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศมากขึ้นกว่าเดิม ตลอดจนงานวิจัยของนิศาตร์ธน ทองอุปการ (2538) พบว่า แม้เด็กวัยรุ่นจะมีความเสี่ยงในการเข้าถึงเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม แต่หากพอ

แม่และผู้ปกครองทำหน้าที่สอดส่องดูแลและให้คำแนะนำ ก็เสมือนเป็นเกราะป้องกันภัยในด้านแรกได้ และงานวิจัยของสกล วรเจริญศรี (2545) พบว่า การใช้เวลาร่วมกลุ่มกับเพื่อนและสัมพันธ์ภาพในครอบครัว เป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศ อีกทั้งงานวิจัยของนพพร พานิชสุข (2522) พบว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อความรู้ในเรื่องเพศของนักเรียนชาย โดยเฉพาะการดูภาพโป๊และเที่ยวโสเภณีสำหรับนักเรียนหญิงรู้จากครูและ

เพื่อนสนิท เมื่อมีปัญหานักเรียนชายต้องการปรึกษาเพื่อน ส่วนนักเรียนหญิงต้องการปรึกษาพ่อแม่มากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงฤทัย พงศ์ไพฑูรย์ (2544) ที่พบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่จะพูดคุยเรื่องเพศศึกษากับเพื่อนมากที่สุด โดยเรื่องที่พูดคุยกันคือเรื่องเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางสรีระ ซึ่งจากการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องข้างต้น สามารถสรุปความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ที่ใช้ในการศึกษาดังรูปที่ 1

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดและความสัมพันธ์ของตัวแปรในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและขนาดตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ วัยรุ่นผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติปี 2556 พบกลุ่มวัยรุ่นอายุระหว่าง 15-24 ปีมีจำนวน 640,002 คน กำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95% สามารถคำนวณจากสูตรของทาโร ยามาเน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538) ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 399.75 คน ดังนั้น ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 400 คน และใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบผสมผสาน (Mix Sampling) โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) แบ่งเขตการปกครองของกรุงเทพมหานคร

ทั้ง 50 เขต ออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเขตเมือง กลุ่มเขตต่อเมือง และกลุ่มเขต ชานเมือง หลังจากนั้นจับสลากเลือกเขตตามสัดส่วนความหนาแน่นของประชากรมา 10 เขต พร้อมจับสลากเลือกโรงเรียนและมหาวิทยาลัยในแต่ละเขต แล้วจึงใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยให้แต่ละเขตมีกลุ่มตัวอย่างเขตละ 40 ตัวอย่าง และเจาะจงเฉพาะเด็กวัยรุ่นที่เปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ต โดยสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างก่อน (Screening Question) ว่าเคยเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตหรือไม่ หากเคยใช้จึงค่อยลงมือเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแบบสอบถาม ภูมิหลังหรือลักษณะทางประชากร และแบบวัดจำนวน 4 ส่วนที่มีลักษณะเป็นมาตรประเมินค่า 5 ระดับตามแนวทางของลิเคิร์ท (Likert Scale) ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด คือ 1) แบบวัดสัมพันธภาพในครอบครัว ประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ ลักษณะเลี้ยงดูของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง บทบาทของตนเองกับบุคคลในครอบครัว การสนับสนุนของบุคคลในครอบครัว และความใกล้ชิดสนิทสนมในครอบครัว โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8585 2) แบบวัดสัมพันธภาพในกลุ่มเพื่อน ประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ ลักษณะของการคบเพื่อน บทบาทระหว่างสมาชิกในกลุ่มเพื่อน ความคล้ายคลึงในด้านความคิดเห็นและพฤติกรรม และความใกล้ชิดสนิทสนมในกลุ่มเพื่อน โดยมีความเชื่อมั่นเท่ากับ .8510 3) การเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ต มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7412 และ 4) ทศนคติทางเพศปรับปรุงจากแนวคิดทศนคติของ Schermerhorn (2000) ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ความเข้าใจ ด้านความรู้สึก และด้านพฤติกรรม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8143 พบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้ง 4 ฉบับมีค่ามากกว่า .07 ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า เครื่องมือที่นำมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีความเชื่อมั่นในระดับที่ยอมรับได้ (Nunnally, 1978) โดยก่อนที่นำเครื่องมือไปทดลองเก็บรวบรวมข้อมูล (Try out) ผู้วิจัยได้นำแบบวัด ทุกฉบับไปหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบแล้วนำมาปรับแก้ไขก่อนที่จะไปทดลองเก็บข้อมูลกับกลุ่มวัยรุ่นอื่นที่มีลักษณะใกล้เคียงกับตัวอย่างจำนวน 40 ตัวอย่าง

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานครั้งนี้ ใช้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสำหรับประชากรสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent Samples T-Test) ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โพรดักท์ โมเมนต์ (Pearson's Product Moment

Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณด้วยวิธีเพิ่มตัวแปรอิสระแบบมีขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

1. ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 พบว่า ลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน 5 ปัจจัย ได้แก่ 1) เพศ ($t = 8.760$) โดยเพศชาย มีการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนอินเทอร์เน็ตมากกว่าเพศหญิง (ดังตารางที่ 1) 2) รายได้ โดยมีค่า $F = 6.627$ (ดังตารางที่ 2) และเพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตระหว่างกลุ่ม ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการของ เชฟเฟ (Scheffe's Method) พบว่า ตัวอย่างที่มีรายได้มากกว่า 20,000 บาท มีการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างกับกลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 5,001-10,000 บาท ระหว่าง 10,000-15,000 บาท และระหว่าง 3,000-5,000 บาท 3) ระดับการศึกษา โดยมีค่า $F = 7.376$ (ดังตารางที่ 2) และเมื่อทำการทดสอบเปรียบเทียบพหุคูณพบว่า ตัวอย่างที่กำลังศึกษาระดับ ปวช.-ปวส. มีการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างกับตัวอย่างที่กำลังศึกษาระดับอุดมศึกษา 4) สาขาวิชา โดยมีค่า $F = 6.385$ (ดังตารางที่ 2) และเมื่อทำการทดสอบเปรียบเทียบพหุคูณพบว่า ตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในสายอาชีพ อาชีวศึกษา และพาณิชยศาสตร์ มีการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ต แตกต่างจากกลุ่มที่ศึกษาในสายวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี และแตกต่างกับสายสังคมศาสตร์ ศิลปะศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และภาษาศาสตร์ และ 5) ผลการเรียน โดยมีค่า $F = 9.431$ (ดังตารางที่ 2) และเมื่อทำการทดสอบเปรียบเทียบพหุคูณ พบว่า ตัวอย่างที่มีผลการเรียนน้อยมีการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างจากกลุ่มที่มีผลการเรียน ในระดับ ปานกลางและระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 1 แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างเพศและประเภทสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตและทัศนคติทางเพศของวัยรุ่น

ตัวแปร	การเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ต					ทัศนคติทางเพศของวัยรุ่น				
	n	$\bar{x}$	S.D.	t	p.value	n	$\bar{x}$	S.D.	t	p.value
เพศ									-	
ชาย	238	14.56	7.050	8.760	.000*	238	2.87	0.304	6.998	.000*
หญิง	162	9.00	4.774			162	3.15	0.447		
ประเภทสถาบันการศึกษา										
รัฐบาล	181	12.69	6.71	1.040	.299	181	3.04	0.432	2.507	.013*
เอกชน	219	11.99	6.87			219	2.94	0.353		

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 2 แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างเพศ อายุ ลักษณะที่พึงอาศัย รายได้ ระดับการศึกษา สาขาวิชา และเกรดเฉลี่ยกับการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ต

ตัวแปร	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P. Value
อายุ	ระหว่างกลุ่ม	2	233.386	116.693	2.546	.080
	ภายในกลุ่ม	397	18193.8	45.828		
	รวม	399	18427.2			
ลักษณะที่พึงอาศัย	ระหว่างกลุ่ม	4	203.332	50.833	1.102	.355
	ภายในกลุ่ม	395	18223.8	46.136		
	รวม	399	18427.2			
รายได้	ระหว่างกลุ่ม	5	1429.514	285.903	6.627	.000*
	ภายในกลุ่ม	394	16997.7	43.141		
	รวม	399	18427.2			
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	660.193	330.097	7.376	.001*
	ภายในกลุ่ม	397	17767.0	44.753		
	รวม	399	18427.2			
สาขาวิชา	ระหว่างกลุ่ม	2	1.826	0.913	6.039	.003*
	ภายในกลุ่ม	397	60.026	0.151		
	รวม	399	61.852			
ผลการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	835.75	417.88	9.431	.000*
	ภายในกลุ่ม	397	17591.43	44.31		
	รวม	399	18427.18			

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

2. สมมติฐานข้อ 2 พบว่า ลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน 7 ปัจจัย ได้แก่ 1) เพศ โดยมีค่า $t = -6.998$ ซึ่งเพศหญิงมีทัศนคติทางเพศดีกว่าเพศชาย (ดังตารางที่ 1) 2) อายุ โดยมีค่า $F = 5.562$ (ดังตารางที่ 3) และเพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของทัศนคติทางเพศระหว่างกลุ่มผู้วิจัยจึงทำการทดสอบเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method) พบว่า ตัวอย่างระหว่าง 15-17 ปี มีทัศนคติทางเพศแตกต่างจากตัวอย่างอายุระหว่าง 18-21 ปี และ 22-24 ปี 3) รายได้ โดยมีค่า $F = 3.258$ (ดังตารางที่ 3) และเมื่อทำการทดสอบเปรียบเทียบพหุคูณ พบตัวอย่างที่มีรายได้น้อยกว่า 3,000 บาทต่อเดือน มีทัศนคติทางเพศแตกต่างจากกลุ่มที่มีรายได้มากกว่า 20,000 บาท 4) ระดับการศึกษา โดยมีค่า $F = 8.866$ (ดังตารางที่ 3) และเมื่อทำการทดสอบเปรียบเทียบพหุคูณ พบว่า ตัวอย่าง

ที่กำลังศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีทัศนคติทางเพศแตกต่างจากตัวอย่างที่กำลังศึกษาระดับปวช.-ปวส. และอุดมศึกษา 5) สาขาวิชา โดยมีค่า $F = 6.039$ (ดังตารางที่ 3) และเมื่อทำการทดสอบเปรียบเทียบพหุคูณ พบว่าตัวอย่างที่ศึกษาในสาขาวิชาทางด้านสังคมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และภาษาศาสตร์มีทัศนคติทางเพศแตกต่างจากตัวอย่างที่ศึกษาในกลุ่มสายอาชีพ อาชีวศึกษา และพาณิชยศาสตร์ 6) ประเภทของสถาบันการศึกษา โดยมีค่า $t = 2.507$ (ดังตาราง 1) โดยพบว่า ตัวอย่างที่เรียนสถาบันการศึกษาของรัฐบาลมีทัศนคติทางเพศดีกว่าสถาบันเอกชน และ 7) ผลการเรียน โดยมีค่า $F = 23.858$ (ดังตารางที่ 3) และเมื่อทำการทดสอบเปรียบเทียบพหุคูณ พบว่า ตัวอย่างที่มีผลการเรียนสูง มีทัศนคติทางเพศที่แตกต่างจากกลุ่มที่มีผลการเรียนปานกลางและผลการเรียนน้อย

ตารางที่ 3 แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างเพศ อายุ ลักษณะที่พักอาศัย รายได้ ระดับการศึกษา สาขาวิชา และเกรดเฉลี่ย กับทัศนคติทางเพศของวัยรุ่น

ตัวแปร	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P. Value
อายุ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.686	.843	5.562	.004*
	ภายในกลุ่ม	397	60.166	.152		
	รวม	399	61.852			
ลักษณะที่พักอาศัย	ระหว่างกลุ่ม	4	1.386	0.346	2.263	.062
	ภายในกลุ่ม	395	60.466	0.153		
	รวม	399	61.852			
รายได้	ระหว่างกลุ่ม	5	2.456	0.491	3.258	.007*
	ภายในกลุ่ม	394	59.396	0.151		
	รวม	399	61.852			
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	2.644	1.322	8.866	.000*
	ภายในกลุ่ม	397	59.207	0.149		
	รวม	399	61.852			
สาขาวิชา	ระหว่างกลุ่ม	2	1.826	0.913	6.039	.003*
	ภายในกลุ่ม	397	60.026	0.151		
	รวม	399	61.852			
ผลการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	6.636	3.318	23.858	.000*
	ภายในกลุ่ม	397	55.215	.139		
	รวม	399	61.852			

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

3. ผลจากตารางที่ 4 อธิบายการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ได้ว่า สัมพันธภาพในครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างน้อย เนื่องจากค่าสหสัมพันธ์ (r) มีค่าน้อยกว่า 0.5 (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) ส่วนสมมติฐานข้อ 4 พบว่า สัมพันธภาพในกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้ามกับการเปิดรับเนื้อหาทางเพศในระดับ

ค่อนข้างน้อย เนื่องจากค่าสหสัมพันธ์ (r) มีค่าน้อยกว่า 0.5 ซึ่งหมายความว่า ยิ่งกลุ่มตัวอย่างมีสัมพันธภาพในกลุ่มเพื่อนดีเท่าใด ก็จะมีการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตน้อยลงเท่านั้น แต่หากกลุ่มตัวอย่างยังมีสัมพันธภาพในกลุ่มเพื่อนน้อยลง ก็จะมีการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัวและสัมพันธภาพในกลุ่มเพื่อนกับการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ต

ตัวแปร	การเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ต	
	Pearson Correlation (r)	P. Value
สัมพันธภาพในครอบครัว	.355	.000*
สัมพันธภาพในกลุ่มเพื่อน	-.107	.032*

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

4. สมมติฐานข้อ 5 ผลจากตารางที่ 5 พบว่า การเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตในทุกรูปแบบ มีค่า P. Value น้อยกว่าค่านัยสำคัญ .05 และค่าสหสัมพันธ์ที่ได้มีค่าเป็นลบทุกตัว ดังนั้น จึงเป็นความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้ามในระดับค่อนข้างน้อย เนื่องจากค่าสหสัมพันธ์ (r) ทุกตัวมีค่าน้อยกว่า 0.5 จึงสรุปได้ว่าการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนเว็บไซต์ลามกหรือเว็บบอร์ด การดูรูปโป๊เปลือยหรือบันทึกเก็บไว้ การดาวน์โหลดคลิปโป๊หรือหนังโป๊ การสนทนาออนไลน์เรื่องเพศโดยใช้โปรแกรมสนทนา การอ่านเรื่องเล่าทางเพศ การใช้เว็บไซต์

สังคมออนไลน์ (Social Network) เพื่อพูดคุยติดต่อหาคู่หรือเรื่องเพศ และการสนทนาพร้อมชมหรือโชว์ภาพลามกผ่านกล้อง มีความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้ามกับทัศนคติทางเพศ นั่นคือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตจากรูปแบบดังกล่าวนี้มาก ก็จะมีทัศนคติทางเพศในทางที่ไม่เหมาะสม แต่หากกลุ่มตัวอย่างเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตจากรูปแบบดังกล่าวนี้น้อย ก็จะมีทัศนคติทางเพศในทางที่ดีขึ้นหรือในทางที่เหมาะสมมากขึ้น

ตารางที่ 5 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตในแต่ละประเภทกับทัศนคติทางเพศของวัยรุ่น

การเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ต	ทัศนคติทางเพศ	
	Pearson Correlation (r)	P. Value
1. เว็บไซต์ลามก เว็บบอร์ด	-.314*	.000*
2. การดูรูปภาพไปเปลี่ยนหรือบันทึก (Save) เก็บไว้	-.247*	.000*
3. การดาวน์โหลดคลิปไปหรือหนังไป	-.289*	.000*
4. การสนทนาออนไลน์เรื่องเพศ โดยใช้โปรแกรมสนทนา เช่น MSN พุดคุยเรื่องเพศ เป็นต้น	-.221*	.000*
5. การอ่านเรื่องเล่าทางเพศ (Sex Story)	-.151*	.000*
6. การใช้เว็บไซต์สังคมออนไลน์ (Social Network) เช่น Facebook, Hi5 เพื่อพุดคุยติดต่อกับหรือเรื่องเพศ	-.236*	.000*
7. การสนทนาออนไลน์ (Chat) พร้อมชมหรือโชว์ภาพลามกผ่านกล้อง เช่น Cam Frog หรือ MSN เป็นต้น	-.314*	.000*

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

5. ผลจากตารางที่ 6 อธิบายการทดสอบสมมติฐานข้อ 6 พบว่า ปัจจัยที่นำมาพิจารณาในรูปแบบสมการถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรงมีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางเพศในระดับค่อนข้างดี โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.588 (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) และสามารถอธิบายความแปรปรวนของทัศนคติทางเพศได้

$$\hat{y} = 1.425 + 0.536* \text{สัมพันธภาพในครอบครัว} + 0.160* \text{เกรดเฉลี่ย} - 0.137* \text{ประเภทของสถาบันการศึกษา} - 0.148* \text{สัมพันธภาพในกลุ่มเพื่อน}$$

ร้อยละ 34.5 โดยสัมพันธ์ภาพในครอบครัว เกรดเฉลี่ย ประเภทของสถาบันการศึกษา และสัมพันธภาพในกลุ่มเพื่อน สามารถทำนายทัศนคติทางเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเขียนสมการทำนายทัศนคติทางเพศได้ดังนี้

ตารางที่ 6 แสดงการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเชิงเส้นเพื่อทำนายทัศนคติทางเพศ

ตัวแปร	R	R Square	Adjusted R Square	สัมประสิทธิ์การถดถอย		t
				B	Beta	
สัมพันธภาพในครอบครัว (Family)	.511	.261	.256	.536	.486	7.379*
เกรดเฉลี่ย (GPA.)	.550	.303	.294	.160	.203	3.124*
ประเภทของสถาบันการศึกษา (Type)	.573	.328	.316	-.137	-.153	-2.348*
สัมพันธภาพในกลุ่มเพื่อน (Friends)	.588	.345	.329	-.148	-.131	-2.013*
Constant				1.425		3.849*

หมายเหตุ: * p < 0.05

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ผลการทดสอบสมมติฐานข้อ 1 พบว่า เพศ รายได้ ระดับการศึกษา สาขาวิชา และเกรดเฉลี่ยที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับกับแนวคิดของ Sasse (1994) ที่กล่าวว่า วัยรุ่นชายเป็นวัยที่มีความรู้สึก และมีความปรารถนาทางเพศมากกว่าวัยรุ่นหญิงมักจะ เกิดอารมณ์ได้ง่ายและรวดเร็วเมื่อมีสิ่งมาเย้ายวนอารมณ์ ทางเพศ ซึ่งอาจจะไม่เกี่ยวข้องกับความรัก ส่วนเรื่อง รายได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้มากกว่า 20,000 บาท ขึ้นไป มีการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ต มากที่สุด อาจเป็นเพราะว่าผู้ที่มียาได้เป็นจำนวนมาก มีโอกาสในการเข้าถึงเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ต ได้มากกว่า อาจเพราะมีโอกาสใช้เทคโนโลยีทางการสื่อสาร สมัยใหม่ที่มีขนาดกะทัดรัด รวดเร็ว และสะดวกสบาย อย่างโทรศัพท์มือถือสมาร์ทโฟน เช่น ไอโฟน หรือแท็บเล็ต (Tablet) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของประม ะ สตะเวทิน (2539) ที่กล่าวว่าสถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ (Socio-economic Status) รายได้ของครอบครัวที่มีพื้นฐาน แตกต่างกันไป ย่อมมีค่านิยมและความเชื่อ ตลอดจน พฤติกรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น วัยรุ่นที่มีรายได้ที่มากกว่า ย่อมมีโอกาสในการเข้าถึงสื่อหรือเปิดรับเนื้อหาทางเพศ บนสื่ออินเทอร์เน็ตมากกว่าด้วย อีกทั้งระดับการศึกษา และสาขาวิชาที่เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ค่อนข้างสูงกับ ตัวแปรด้านพฤติกรรมของบุคคล (พรทิพย์ วรกิจโกศาทร, 2529) ในการ ศึกษาครั้งนี้พบว่า ตัวอย่างที่กำลังศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.-ปวส.) มีการเปิดรับ เนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตมากที่สุด และตัวอย่าง ที่ศึกษาในสายอาชีว (ปวช.-ปวส.) มีการเปิดรับมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ สายวิชาหรือสาขาวิชาทางด้านสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ ส่วนสาขาวิชาทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี มีการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่อ อินเทอร์เน็ตน้อยที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุมาภรณ์ ภัทรวาณิชย์ (2538) ที่พบว่า ส่วนใหญ่วัยรุ่น

ในสายอาชีวศึกษาและสายพาณิชยกรรมมีระดับการยอมรับ ค่านิยมเรื่องเพศและมีความสนใจเรื่องเพศมากกว่าวัยรุ่น ในสายสามัญและระดับอุดมศึกษา อาจเป็นเพราะว่า วัยรุ่นที่กำลังศึกษาระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่น ตอนปลาย ซึ่งเป็นวัยที่มีพัฒนาการด้านต่างๆ เข้าสู่ตัวภาวะ อย่างสมบูรณ์แบบ พัฒนาการด้านอารมณ์ ความรู้สึก นึกคิด และสติปัญญามีการเจริญเติบโตอย่างเต็มที่ เท่าเทียมกับผู้ใหญ่ (พรพิมล เจริญนาครินทร์, 2539) จึงทำให้อาจเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ต น้อยกว่ากลุ่มอื่นๆ สำหรับผลการเรียน พบว่า ตัวอย่าง ที่มีผลการเรียนสูงจะมีการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบน อินเทอร์เน็ตน้อย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดลักษณะทาง ประชากรศาสตร์ของพรทิพย์ วรกิจโกศาทร (2529) ที่กล่าวว่าบุคคลที่มีผลการเรียนที่แตกต่างกัน ย่อมมี พฤติกรรมต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งแตกต่างกัน อาจเป็น เพราะวว่าวัยรุ่นที่มีผลการเรียนดีต้องอ่านหนังสือทบทวน บทเรียน อาจไม่มีเวลาไปทำกิจกรรมที่ไม่เป็นประโยชน์ และมีความรู้เท่าทันสื่อได้ดีกว่าวัยรุ่นที่มีผลการเรียน ที่ไม่ดี

2. ผลการทดสอบสมมติฐานข้อ 2 พบว่า เพศหญิง มีทัศนคติทางเพศดีกว่าเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของจุลิศร อินทรไพบูลย์ (2536) ที่ได้ศึกษาค่านิยม เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ซึ่งพบว่า วัยรุ่นหญิง มีค่านิยมทางเพศและทัศนคติทางเพศในเชิงบวกมากกว่า เพศชาย อาจเป็นเพราะว่าในสังคมและวัฒนธรรมไทย ได้ปลูกฝังค่านิยมทางเพศให้กับเพศหญิงว่าเป็นเรื่อง ต้องห้ามหากยังไม่ถึงเวลาอันควรควรรักษานวลสงวนตัว และวัยรุ่นเพศหญิงจะมีความสนิทสนมกับพ่อแม่และ ผู้ปกครองมากกว่าเพศชาย (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2540) จึงอาจทำให้ได้รับการอบรมและปลูกฝังในเรื่องเพศ มากกว่า ส่วนอายุ พบว่า อายุระหว่าง 15-17 ปีหรือ วัยรุ่นตอนต้นมีทัศนคติทางเพศในระดับที่ดีที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุธาทิพย์ แสงวัฒนกุล (2536) ที่พบว่า ความแตกต่างด้านอายุในกลุ่มวัยรุ่น มีความสัมพันธ์อย่างชัดเจนกับทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรม

ทางเพศก่อนสมรสที่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่าช่วงอายุระหว่าง 15-17 ปี หรือวัยรุ่นตอนต้นมักจะอยู่ภายใต้อิทธิพลนิยมตามประเพณี ซึ่งได้รับการถ่ายทอดจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง แต่เมื่ออายุมากขึ้นได้เข้ามาอยู่ภายใต้อิทธิพลค่านิยมภายนอก อาจจะทำให้ทัศนคติใหม่ที่ได้รับมาจากภายนอก เช่น จากสื่อ จากเพื่อน หรือจากสังคมแวดล้อมต่างๆ เป็นต้น สำหรับรายได้ที่รับจากพ่อแม่หรือผู้ปกครอง พบว่า กลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่า 3,000 บาท มีทัศนคติทางเพศในระดับที่ต่ำที่สุด และกลุ่มที่มีรายได้มากกว่า 20,000 บาท มีทัศนคติทางเพศในระดับที่น้อยที่สุด อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มที่มีรายได้มากมีโอกาสใช้เทคโนโลยีทางการสื่อสารที่ทันสมัย ที่นิยมกันในปัจจุบัน เช่น สมาร์ทโฟนอย่างไอโฟน หรือคอมพิวเตอร์แบบวางตัก (Tablet) เข้าไปสืบค้นเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ต ส่วนกลุ่มที่มีรายได้น้อยเป็นกลุ่มที่ไม่ค่อยมีโอกาสได้ใช้เทคโนโลยีทางการสื่อสารเหล่านั้น เป็นต้น นอกจากนี้ยังพบว่า ระดับการศึกษา สาขาวิชา และประเภทของสถาบันการศึกษาที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของพรทิพย์ วรภิกขโกศาทร (2529) ที่กล่าวว่าคนที่ได้รับการศึกษาในระดับที่แตกต่างกัน ในยุคต่างกัน ในระบบการศึกษาที่ต่างกัน ในสาขาวิชาที่ต่างกัน จึงย่อมมีความรู้สึกนึกคิด อุดมการณ์ ทัศนคติ ที่แตกต่างกัน โดยวัยรุ่นที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีทัศนคติทางเพศในระดับที่ต่ำที่สุด และวัยรุ่นที่กำลังศึกษาในสายอาชีวศึกษา (ปวช.-ปวส.) มีทัศนคติทางเพศในระดับน้อยที่สุด และยังพบว่า วัยรุ่นที่กำลังศึกษาในสาขาวิชาทางด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์มีทัศนคติทางเพศในระดับที่ต่ำที่สุด ทั้งนี้ วัยรุ่นที่เรียนในสถาบันสังกัดของรัฐบาลจะมีทัศนคติที่ดีกว่าที่เรียนในสถาบันของเอกชน อาจเป็นเพราะว่าในสาขาวิชาด้านสังคมศาสตร์และสถาบันการศึกษาของรัฐบาลมีการสอดแทรกเรื่อง จริยธรรมและขนบธรรมเนียมไทยเข้าไปด้วย จึงอาจทำให้วัยรุ่นกลุ่มนี้มีทัศนคติทางเพศในทางที่ดีมากกว่ากลุ่มอื่น นอกจากนี้ตัวอย่างที่มีผลการเรียนดี จะมีทัศนคติทางเพศในระดับ

ที่ดีที่สุด อาจเป็นเพราะว่าวัยรุ่นที่ตั้งใจเรียน จะเป็นเด็กที่อยู่ในความดูแลของผู้ปกครองและครูอาจารย์ที่ดี ได้รับการอบรมและปลูกฝังในเรื่องเพศอย่างที่ถูกที่ควร

3. จากผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อ 3 พบว่า สัมพันธภาพในครอบครัวของวัยรุ่นมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ต ซึ่งต่างจากผลการวิจัยของจารวิ ยั่งยืน (2549) เรื่อง สัมพันธภาพในครอบครัวและเพื่อนกับการเปิดรับสื่อเกมออนไลน์ของนักเรียนในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีสัมพันธภาพในครอบครัวสูง จะมีพฤติกรรมการเล่นเกมออนไลน์ลดลง อาจเป็นเพราะว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติที่อยู่ในความต้องการขั้นแรกของมนุษย์ตามทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ (Maslow) คือ ความต้องการทางร่างกาย ซึ่งหมายถึง อาหาร ความต้องการทางเพศ และอากาศ (วันพูนีย์ วาสิกะสิน, 2526) จึงอาจทำให้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นวัยรุ่นได้แสวงหาความรู้และบทบาทเกี่ยวกับเพศจากแหล่งความรู้ต่างๆ เช่น พ่อแม่ ญาติพี่น้อง กลุ่มเพื่อน และสื่อต่างๆ (Bergner อ้างถึงใน จิรดา มหาเจริญ, 2547)

4. จากผลการทดสอบสมมติฐานข้อ 4 พบว่า สัมพันธภาพในกลุ่มเพื่อน ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้ามกับการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ต ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของจารวิ ยั่งยืน (2549) ที่พบว่า เมื่อมีสัมพันธภาพในกลุ่มเพื่อนอยู่ในระดับสูง พฤติกรรมการเล่นเกมออนไลน์จะลดลง อาจเนื่องมาจากเมื่อกลุ่มตัวอย่างที่เป็นวัยรุ่นมีสัมพันธภาพกับเพื่อนที่ดี ก็ได้นำเอาเวลาว่างที่มีอยู่ไปใช้ทำกิจกรรมกับเพื่อนในทางที่เป็นประโยชน์มากขึ้น จึงอาจไม่มีเวลาไปเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ต

5. จากผลการทดสอบสมมติฐานข้อ 5 ที่พบว่า การเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตของตัวอย่างมีความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้ามกับทัศนคติทางเพศในทุกรูปแบบ อันได้แก่ รูปแบบเว็บไซต์ลามกหรือเว็บบอร์ด

รูปแบบการดูรูปภาพไปเปลี่ยนหรือบันทึกเก็บไว้ รูปแบบการดาวน์โหลดคลิปไปหรือหนังไป รูปแบบการสนทนาออนไลน์เรื่องเพศ รูปแบบการอ่านเรื่องเล่าทางเพศ รูปแบบการใช้เว็บไซต์สังคมออนไลน์ (Social Network) เพื่อพูดคุยติดต่อหาคู่หรือเรื่องเพศ และรูปแบบการสนทนาพร้อมชมหรือโชว์ภาพลามกผ่านกล้อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิศารัตน์ ทองอุปการ (2538) เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัว และทัศนคติต่อเรื่องเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ที่พบว่า การเปิดรับหนังสือพิมพ์ที่นำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร อาจเป็นเพราะว่าเมื่อตัวอย่างเข้าไปเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นสื่อที่ควบคุมเรื่องเพศต่างๆ ได้ค่อนข้างยาก แล้วไปเจอข้อมูลทางเพศที่ไม่ถูกต้อง หรือเข้าไปพูดคุยเรื่องเพศกับบุคคลที่มีทัศนคติทางเพศในทางที่ไม่เหมาะสมแล้ว ก็อาจทำให้กลุ่มตัวอย่างรับสิ่งที่ไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมนั้นมาด้วย

6. จากผลการทดสอบสมมติฐานข้อ 6 ปัจจุบันที่นำมาพิจารณาในรูปแบบสมการถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง มีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางเพศในระดับค่อนข้างดี เนื่องจากมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (r) เท่ากับ

$$\hat{y} = 1.425 + 0.536 (\text{สัมพันธภาพในครอบครัว}) + 0.160 (\text{ผลการเรียน}) - 0.137 (\text{ประเภทของสถาบันการศึกษา}) - 0.148 (\text{สัมพันธภาพในกลุ่มเพื่อน})$$

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1) จากผลการวิจัย พบว่า วัยรุ่นที่มีผลการเรียนดี จะมีการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนอินเทอร์เน็ตน้อย อาจเป็นเพราะว่าได้ใช้เวลาที่เป็นประโยชน์ไปกับการเรียนจนไม่มีเวลาไปหมกมุ่นอยู่กับการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ต ดังนั้น พ่อแม่หรือผู้ปกครองควรปลูกฝังให้บุตรหลานของตนรักการเรียนและใส่ใจการเรียนมากยิ่งขึ้น หรือหากิจกรรมพิเศษเสริม เพื่อให้ไม่มีเวลาไปเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตมากมายนัก

0.588 ได้แก่ สัมพันธภาพในครอบครัว เกรดเฉลี่ย ประเภทของสถาบันการศึกษา และสัมพันธภาพในกลุ่มเพื่อน ซึ่งสามารถทำนายสมการได้ร้อยละ 34.5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะว่าสัมพันธภาพในครอบครัวที่มีความรักความอบอุ่นระหว่างกัน มีการอบรมสั่งสอนบุตรหลานในทางที่เหมาะสม สามารถเป็นภูมิคุ้มกันบุตรหลานของตนให้มีทัศนคติทางเพศที่เหมาะสม และถูกต้องได้ (กุหลาบ รัตนสังธรรม และคณะ, 2540) อีกทั้งเมื่อวัยรุ่นมีผลการเรียนที่ดี นั้นแสดงว่าวัยรุ่นใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ไม่หมกมุ่นสนใจกับเรื่องเพศมากจนเกินไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประภาพรเพ็ญสุวรรณ์ และคณะ (2541) ที่พบว่า ผลการเรียนมีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยเด็กที่มีผลการเรียนดีจะไม่สนใจดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และสถาบันการศึกษาที่ดีควรให้ความรู้ในเรื่องเพศอย่างถูกต้อง ไม่ควรปิดกั้นและคิดว่าเป็นเรื่องที่น่าอับอาย พร้อมกับหากวัยรุ่นมีการคบเพื่อนที่เหมาะสม มีทัศนคติและพฤติกรรมในเรื่องเพศที่เหมาะสม ก็อาจส่งผลให้วัยรุ่นมีทัศนคติทางเพศในทางที่ดีได้ (ศรีเรือน แก้วกังวาน, 2540) โดยสามารถเขียนสมการทำนายได้ดังนี้

2) การเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้ามกับทัศนคติทางเพศของวัยรุ่น ดังนั้น พ่อแม่หรือผู้ปกครองและครูอาจารย์ควรให้ความรู้เรื่องเพศและเรื่องการใช้แท็บเล็ตให้มากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นเกราะป้องกันมิให้บุตรหลานและนักเรียนไปแสวงหาความรู้เอง ซึ่งอาจจะไม่ถูกต้องก็เป็นได้

3) ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติทางเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ สัมพันธภาพในครอบครัว เกรดเฉลี่ย ประเภทของสถาบันการศึกษา และสัมพันธภาพในกลุ่มเพื่อน ดังนั้น พ่อแม่หรือผู้ปกครอง ครูอาจารย์

และผู้ที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญต่อเรื่องดังกล่าว ดังนี้

3.1) สัมพันธภาพในครอบครัว เนื่องจากเป็นสถาบันแห่งแรกที่ปลูกฝังและวางพื้นฐานของมาตรฐานทางความคิด ทักษะคิด พฤติกรรม และเสริมสร้างบุคลิกภาพต่างๆ ดังนั้น เด็กจะเติบโตมาเป็นอย่างไอก็ขึ้นอยู่กับกรอบเลี้ยงดูและความรัก ความอบอุ่นที่ได้จากครอบครัว หากครอบครัวอบรมเลี้ยงดูในทางที่ไม่ถูกต้องไม่เหมาะสม เด็กวัยรุ่นก็จะมีทัศนคติทางเพศที่ไม่เหมาะสม อันอาจนำไปสู่ปัญหาทางสังคมต่อไปได้

3.2) ผลการศึกษา หากวัยรุ่นมีความสนใจในการเรียน จะสามารถเป็นภูมิคุ้มกันต่อทัศนคติทางเพศในทางที่ไม่เหมาะสม ดังนั้น พ่อแม่หรือผู้ปกครองและครูอาจารย์ควรปลูกฝังและส่งเสริมให้เด็กวัยรุ่นมีค่านิยมในการเรียน อันจะส่งผลให้เด็กวัยรุ่นมีความรู้เท่าทันต่อสื่อและมีทัศนคติทางเพศในทางที่เหมาะสม

3.3) ประเภทของสถาบันการศึกษา เนื่องจากผลการวิจัย พบว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาในสถาบันของรัฐบาลจะมีทัศนคติทางเพศดีกว่าสถาบันของเอกชน ดังนั้น สถาบันการศึกษาเอกชนควรให้ความสำคัญกับเรื่องนี้มากยิ่งขึ้น โดยให้ความรู้เรื่องเพศและปลูกฝังค่านิยมเรื่องเพศในทางที่ถูกที่ควร สอดแทรกจริยธรรม คุณธรรม เรื่องเพศ และปลูกฝังเรื่องขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม อันดีงามของไทยให้กับเด็กนักเรียนในสังกัดมากขึ้นกว่าเดิม

3.4) สัมพันธภาพในกลุ่มเพื่อน ซึ่งการคบเพื่อน

ถือได้ว่าเป็นส่วนสำคัญยิ่งต่ออนาคตของเด็กวัยรุ่น หากคบเพื่อนอย่างไร ก็จะมีพฤติกรรมที่คล้ายตามไปอย่างนั้น ดังนั้น พ่อแม่หรือผู้ปกครองควรคอยสอดส่องพฤติกรรมการคบเพื่อนของบุตรหลานของตน หากพบพฤติกรรมการคบเพื่อนในทางที่ไม่เหมาะสม หรือเพื่อนที่คบมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม จะต้องคอยอธิบายให้บุตรหลานของตนได้เข้าใจในสิ่งที่ถูกต้องและเหมาะสม

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะทัศนคติทางเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร แต่ไม่ได้ทำการศึกษาด้านพฤติกรรมทางเพศ ดังนั้น งานวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาตัวแปรด้านพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นด้วย

2. การวิจัยครั้งต่อไปควรทำการศึกษาเชิงวิเคราะห์เกี่ยวกับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตในรูปแบบต่างๆ เช่น เว็บไซต์ลามก เว็บบอร์ด การดูภาพโป๊เปลือย การดาวน์โหลดคลิปหรือวิดีโอโป๊ การสนทนาออนไลน์ เรื่องเพศ การอ่านเรื่องเล่าทางเพศ (Sex Story) การใช้สังคมออนไลน์ (Social Network) เพื่อเรื่องเพศหรือหาคู่ และการแชทพร้อมชมหรือโชว์ภาพลามกผ่านกล้องอย่างโปรแกรมแคมฟร็อก (Cam Frog) เป็นต้น ว่าแต่ละรูปแบบมีความแตกต่างกันอย่างไร แล้วนำมาเปรียบเทียบถึงผลกระทบที่มีต่อทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

บรรณานุกรม

- กาญจนา แก้วเทพ. (2545). *สื่อสารมวลชน: ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กิติกร มีทรัพย์. (2538). *วัยรุ่นกับกลุ่มเพื่อน*. เอกสารการสอนชุดวิชาพัฒนาการวัยรุ่นและการอบรม. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- กุหลาบ รัตนจักรธรรม, วิไล สถิตเสถียร, ถิรพงษ์ ถิรมนัส และพัชนี สุวรรณศรี. (2540). *รายงานการวิจัย เรื่อง สัมพันธภาพในครอบครัวกับปัญหาเสพติดและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก*. โครงการพัฒนาภูมิปัญญาและการวิจัยเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด. สำนักนโยบายและแผนอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร: สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.

- จริญญา นิลแพทย์. (2541). ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารด้านเนื้อหาบันเทิงและบุคคลในวงการบันเทิงที่มีต่อทัศนคติในเรื่องความรักและเพศสัมพันธ์ของเด็กวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จารวี ยั่งยืน. (2549). สัมพันธภาพในครอบครัว สัมพันธภาพในกลุ่มเพื่อน การเปิดรับเกมส์ออนไลน์ของนักเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จิรดา มหาเจริญ. (2547). การศึกษาพฤติกรรมและผลกระทบของการเปิดรับสื่อเกมออนไลน์ของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ปริญญาวารสารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสื่อสารมวลชน คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ช่อผกา กิจเจริญทรัพย์. (2544). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของนักศึกษามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร. ภาควิชาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันพัฒนาบริหารศาสตร์.
- ชูลีพร อินทรไพบูลย์. (2536). ค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศของนักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชายไทย รักษาชาติ. (2548). การค้าหญิงกับมิติเรื่องเพศวิถีและสื่อลามกในอินเทอร์เน็ต. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสตรีศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ดวงฤทัย พงศ์ไพฑูรย์. (2544). การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับเพศศึกษาของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงหทัย นุ่มนวน. (2546). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ธนวรรณ แจ่มสุวรรณ. (2543). สื่อกับการกระทำความผิดทางเพศ: ศึกษาเฉพาะกรณีเรือนจำกลางคลองเปรม. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นพพร พานิชสุข. (2522). รายงานผลการวิจัยเรื่องทัศนคติและความต้องการของอาจารย์และนักเรียนมัธยมศึกษา รวมคำแห่งในเรื่องการสอนเพศศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิศาตร์น ทองอุปการ. (2538). ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวและทัศนคติต่อเรื่องเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ประม ะตะเวทิน. (2539). หลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ, ลักขณา เต็มศิริกุลชัย, ภรณ์ วัฒนสมบุรณ์ และณัฐกมล ชาญสาธิตพร. (2541). การศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเยาวชนไทย. คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พรทิพย์ วรกิจโกศาทร. (2529). แนวคิดลักษณะทางประชากรศาสตร์. เอกสารการสอนชุดวิชาหลักและทฤษฎีการสื่อสาร. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พรพิมล เจียมนาครินทร์. (2539). พัฒนาการวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร: ดันอ้อแถมมี.
- โพลชี้ใจชายหญิงนิยมเชิ่กซ์ผ่านเน็ต. (2550, พฤศจิกายน 20) หนังสือพิมพ์ข่าวสด, น. 1.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.

- วศิน บำรุงชีพ. (2552, พฤษภาคม 21). อินเทอร์เน็ต เช็กซ์ ยาเสพติด ปัญหาวัยรุ่นไทยอย่ามองข้าม. *หนังสือพิมพ์บางกอกทูเดย์*. น. 43.
- วันชัย วาสะสิน. (2526). *ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์กับงานสังคมสงเคราะห์*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วัชรภรณ์ รังสิกุลพิพัฒน์. (2546). *รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวที่มีผลต่อความรู้ และทัศนคติในเรื่องเพศ: ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2540). *จิตวิทยาพัฒนา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ประกายพรึก.
- สกล วรเจริญศรี. (2545). *การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. “รายงานผลการสำรวจการมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือนปี 2556”. สืบค้นเมื่อ 30 มกราคม 2557, จาก <http://www.nso.go.th>.
- สุชา จันทรเฒ. (2541). *จิตวิทยาเด็ก*. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุธาทิพย์ แสงวัฒนกุล. (2536). *ทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีต่อการปล่อยตัวทางเพศก่อนสมรส*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ประชากรศึกษา) มหาวิทยาลัยมหิดล.
- หน้ากระดานบนฟ้า: การเติบโตของเฟสบุ๊ค. (2553, พฤษภาคม 16) *กรุงเทพธุรกิจ*, น. 11.
- อรอุษา จันทรวิรุจ. (2544). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเอกสุศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อุมาภรณ์ ภักธวานิชย์. (2538). *ปัจจัยทางวัฒนธรรมที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เสี่ยงของวัยรุ่น*. เอกสารทางวิชาการสภาประชากร. สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- Cover Story. (2543, ธันวาคม). *Corporate Thailand*, น. 81.
- Hoch, L., L. (1968). *Attitude Change As A Function of Sex Education In a High School General Biology Class. (Doctoral Dissertation)*. Available from ProQuest Dissertations and Theses Database. (UMI No. 6906742)
- Klapper, Joseph. T. (1960). *The effect of mass communication*. New York: The Free Press.
- Nunnally, J.L. (1978). *Psychometric Theory*. (2nd ed.) New York: McGraw-Hill.
- Pavlik, John V. (1995). *New media technology*. United State of America: A Simon & Schuster Company.
- Sasse, Connie. R. (1994). *Families Today*. Illinois: Glencoe/McGraw-Hill.
- Schermerhorn, John R., Jr., James G. Hunt and Richard N. Osborn. (2000). *Organizational Behavior*. (7th ed). New York: John Wiley & Sons.

Weerapong Ponglek is a lecturer of advertising department at the School of Communication Arts, Bangkok University, Thailand. He got his Bachelor Degree of Communication Arts, major in Advertising and minor in Public Relations from Bangkok University in 1999. In 2004, he graduated Master Degree of Arts (Mass Communications), major in Communication Research from Thammasat University. He is currently a Ph.D. scholar in Applied Behavioral Science Research, Srinakharinwirot University from Bangkok University. His research interests cover issues in Behavioral Science, Advertising and Mass Communications.